

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 Relationship Between the Academic Affairs Administration of Preschool and the Internal Quality Assurance of School in Chiang Mai Primary Education Service Area Office 6

เกศรินทร์ จุมปา*

ดร. พัทธีวรรณ กิจมี**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย (2) เพื่อศึกษาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำนวน 180 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 ทุกด้านมีการปฏิบัติระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัย รองลงมา ด้านการประเมินพัฒนาการระดับปฐมวัย ด้านสื่อการเรียนการสอนระดับปฐมวัย ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัย และด้านการนิเทศภายในระดับปฐมวัยตามลำดับ ส่วนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านมีการปฏิบัติระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา แผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา การจัดทำรายงานประจำปีของสถานศึกษา การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง การประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา และการจัดระบบบริหารและสารสนเทศภายในสถานศึกษาตามลำดับ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการระดับ

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
E-mail: katsarin3018@gmail.com

**อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
(อาจารย์ที่ปรึกษา)

ปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง ($r = 0.78$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยคู่ที่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงสุด คือ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยกับแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

คำสำคัญ

การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6

Abstract

This research aimed (1) to study the academic affairs administration of preschools (2) to investigate the internal quality assurance of schools and (3) to study the relationship between the academic affairs administration of preschools and the quality assurance of schools in Chiang Mai Primary Education Service Area Office 6. The samples were 180 school administrators, academic teachers and preschools teachers. The tools used in this study were questionnaires about the academic affairs administration of preschools and the internal quality assurance of schools in form of 5 -rating scaled questionnaires. The data were analyzed for frequency, mean and standard deviation the relationship was analyzed by Pearson's correlation coefficient. The findings were as follows: According to the academic affairs administration of preschools in Chiang Mai Primary Education Service Area Office 6. When considering each aspect, was at a high level ranking from the most to the least were preschools learning experience management, preschool development evaluation, preschool learning and teaching media, preschools curriculum and curriculum administration and preschools internal supervision, respectively. As for the internal quality assurance of school in Chiang Mai Primary Education Service Area Office 6, it was shown that When considering each aspect, was at a high level ranging from the most to the least including school educational standard specification, schools educational managerial development plan, schools annual report preparation, continuous educational quality development, internal quality evaluation based on school educational standards, implementation according to school educational managerial development plan, schools educational quality monitoring and administrative system management and information in school, respectively. Regarding the relationship between the academic affairs administration of preschools and the quality assurance of schools in Chiang Mai Primary Education Service Area Office 6, it was shown that the overall correlation coefficient was positive at a high level ($r = 0.78$) and statistically significant at the level of .01 according to the hypothesis as set. In addition, the correlation coefficients with the relationship at the highest level were preschools curriculum and curriculum administration and school educational managerial development plan.

Keywords

Academic Affairs Administration, Internal Quality Assurance of School, Chiang Mai Primary Education Service Area Office 6

บทนำ

การศึกษานั้นนับว่าเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่ง ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในประเทศนั้น ๆ เมื่อสามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เข้าสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้แล้ว บุคลากรที่มีคุณภาพทางการศึกษาเหล่านี้ จะเป็นพลังขับเคลื่อนในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองต่อไป เพราะขณะที่บุคลากรกำลังศึกษาอยู่นั้น จะได้รับการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทักษะ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้การพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2547, 14)

ดังนั้นการพัฒนาเด็กปฐมวัยที่สอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตทางสังคมของเด็กซึ่งมีลักษณะเฉพาะและแตกต่างกันไป มนุษย์จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถเติบโตและเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ซึ่งต้องเริ่มตั้งแต่แรกเกิดและต้องพัฒนาอย่างต่อเนื่อง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และสาระสำคัญของหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2540 รวมทั้งหลักสูตรปฐมวัย พ.ศ. 2546 ได้กำหนดให้มีการพัฒนาการจัดการศึกษาและพัฒนาเยาวชนทุก ๆ ด้าน การจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยจะเกิดผลดี ย่อมขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ซึ่งเป็นงานหลักของผู้บริหารอื่นจะทำให้การจัดการศึกษาในโรงเรียนเกิดประสิทธิภาพ บรรลุจุดมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ซึ่งการบริหารงานวิชาการความร่วมมือของอาเซียนในด้านการศึกษาคือเป็นส่วนหนึ่งของความร่วมมือเฉพาะด้านของอาเซียน โดยเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ทศวรรษแรกของการก่อตั้งอาเซียน เมื่อมีการจัดประชุมด้านการศึกษา ASEAN Permanent Committee on Socio - Cultural Activities ครั้งแรกในช่วง เดือนตุลาคม พ.ศ. 2518 ต่อมา เมื่ออาเซียนมีการปรับตัวในเชิงโครงสร้างเพื่อให้ความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ของอาเซียนเข้มแข็งขึ้น มีการจัดตั้ง ASEAN Committee on Education (ASCOE) เป็นกลไกการบริหารความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษาโดยความสำคัญของการศึกษาในการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนปรากฏรูปธรรมอย่างชัดเจนในปฏิญญาว่าด้วยแผนงานเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดของโรงเรียน โดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน การประเมินผลการสอนเพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน (กมล ภูประเสริฐ, 2545, 5)

สำหรับการบริหารงานวิชาการถือเป็นงานหลักที่สำคัญ ส่วนงานด้านอื่น ๆ จะเป็นงานสนับสนุนในการดำเนินงานวิชาการให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับคุณภาพของนักเรียนโดยตรง ซึ่งจะต้องเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของบุคลากรทุกฝ่าย ตั้งแต่ผู้บริหารโรงเรียน ครู - อาจารย์ทุกคน และเจ้าหน้าที่ที่สนับสนุนการสอนให้การสนับสนุนด้วย เพราะงานวิชาการเป็นกระบวนการที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเยาวชนให้เจริญในทุก ๆ ด้าน เป็นสมาชิกที่ดีต่อสังคม และมีคุณภาพตามความต้องการของโรงเรียน ในสภาพปัจจุบันไม่สามารถใช้กิจกรรมต่าง ๆ จัดการเรียนการสอนให้สมบูรณ์ตามหลักสูตรได้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้บริหาร และ

ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจหลักสูตร ทำให้ไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดหลักสูตร อีกทั้งครูยังประสบปัญหาในด้านการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนแบบใหม่ ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งปัญหาการใช้สื่ออุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งกรณีพิเศษของผู้บริหารยังไม่ตอบสนองความต้องการและปัญหาในการเรียนการสอน บุคลากรที่เกี่ยวข้องยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนยังไม่ดีพอ อีกทั้งผู้บริหารและครูไม่นำแนวคิดใหม่ ๆ ไปทดลองใช้ การวัดผลประเมินผลผู้บริหารขาดประสิทธิภาพในการประเมินผลที่เป็นระบบ ครูยังขาดความรู้ในเรื่องการประเมินผลทำให้การเรียนการสอนไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, 4)

ดังนั้น สถานศึกษาจึงมีความสำคัญต่อคุณภาพการจัดการศึกษาที่จะช่วยผลักดันให้การพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถและมีคุณภาพ แต่ในสภาวะการณ์ปัจจุบัน สถานศึกษาส่วนใหญ่ยังมีความเหลื่อมล้ำและแตกต่างกัน ทั้งในด้านงบประมาณ คุณภาพบุคลากรหรือแม้ปัจจัยด้านผู้เรียน รวมทั้งปัจจัยอื่น ๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการศึกษา อีกทั้งปัจจุบันสถานศึกษามีอิสระในการบริหารจัดการตนเอง มีการพัฒนาหลักสูตรเอง คุณภาพผู้เรียนและคุณภาพการบริหารจัดการศึกษาจึงมีความแตกต่างกัน สำหรับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง จะต้องเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ทำให้คนรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีจริยธรรม คุณธรรม รู้จักพึ่งตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้นการประกันคุณภาพการศึกษาจึงเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพราะเป็นระบบที่สร้างความมั่นใจว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้คุณภาพตามมาตรฐาน ตามที่หลักสูตรกำหนดและสังคมต้องการ ดังที่ สำนักทดสอบทางการศึกษา (2556, 9-12) กล่าวว่า การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกสำคัญที่สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดำเนินการไปอย่างต่อเนื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาจึงมีหลักการสำคัญ คือ การกระจายอำนาจ การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการทำงานและการแสดงความรับผิดชอบที่สามารถตรวจสอบได้ ระบบการประกันภายในของสถานศึกษาจึงประกอบด้วยกระบวนการดำเนินงานที่สัมพันธ์กัน 3 ส่วน คือ การประเมินคุณภาพภายในซึ่งดำเนินการประเมินโดยหน่วยงานต้นสังกัด การติดตามตรวจสอบคุณภาพ สถานศึกษาจะต้องมีการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าในการดำเนินงานโครงการกิจกรรมงานเป็นระยะ และมีผู้รับผิดชอบการดำเนินงานและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพให้สูง โดยมีมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาเป็นเป้าหมาย

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 มีบริบทที่แตกต่างกันมีทั้งโรงเรียนที่อยู่ในเขตอำเภอและโรงเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่ทุรกันดาร ผู้ปกครองและชุมชนก็มีความแตกต่างกัน ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบ คือ การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา กล่าวคือ ชุมชนและผู้ปกครองไม่เข้าใจหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของสถานศึกษา ส่วนผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญในการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย เพราะถือว่าระดับปฐมวัยยังต้องเตรียมพร้อมทางด้านพัฒนาการมากกว่าทางด้านงานวิชาการ จึงให้ความสำคัญในระดับประถมศึกษากับระดับมัธยมศึกษา และครูผู้สอนระดับปฐมวัยส่วนใหญ่ไม่ได้จบสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ทำให้ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย และแนวทางการจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัย ทำให้ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียน

การสอนไปตามความพึงพอใจโดยไม่มีแผนการสอน ส่งผลให้การบริหารงานวิชาการในระดับปฐมวัยไม่ปรากฏชัดเจน รวมทั้งทำให้การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาไม่บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และทำให้การประกันคุณภาพภายนอกไม่ประสบผลสำเร็จตามไปด้วย (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6, 2557, 73-79)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 ในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6
2. เพื่อศึกษาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6

สมมติฐานการวิจัย

การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

วิธีการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 87 คน ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน 87 คน และครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำนวน 170 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 344 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 ในปีการศึกษา 2557

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 ในปีการศึกษา 2557 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 56 คน ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน 56 คน และครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำนวน 68 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 180 คน โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเปิดตารางของ Krajcie & Morgan (อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2545, 43-44) จากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเนื้อหาใน 2 ส่วน ได้แก่ (1) การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย ประกอบด้วย ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการประเมินพัฒนาการด้านการนิเทศภายใน และ (2) การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ประกอบด้วย กำหนดมาตรฐานการศึกษา แผนพัฒนาการจัดการศึกษา การจัดระบบบริหารและสารสนเทศภายใน ดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษา การจัดทำรายงานประจำปีและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตอนที่ 3 การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

สำหรับการตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยทั้งหมดได้ยืนยันว่าเครื่องมือฉบับดังกล่าวมีความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.67-1.00 จากนั้นจึงได้นำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้บริหารสถานศึกษา ครูฝ่ายวิชาการ และครูผู้สอนระดับปฐมวัยของโรงเรียนในอำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2 จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.77

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 180 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นนำมาทำการตรวจสอบ พบว่า ทุกชุดมีความสมบูรณ์ และนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่และร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

6.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

6.3 ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอประกอบการบรรยาย

6.4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ วิเคราะห์ข้อมูลใช้ความถี่ประกอบการบรรยาย

6.5 ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation) โดยใช้เกณฑ์การแปลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ ชูศรี วงศ์รัตนะ (2541, 315-316) ดังนี้

0.71 - 1.00	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์ระดับสูง
0.31 - 0.70	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
0.01 - 0.30	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
ต่ำกว่า 0.00	แสดงว่า	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 มีอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 30.55 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 57.23 ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นข้าราชการครู จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 59.45 และ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน ไม่เกิน 10 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 63.34

2. การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6

ตารางที่ 1

แสดงค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย กับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ด้านที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย				
1	ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัย	3.95	0.39	มาก
2	ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัย	4.11	0.50	มาก
3	ด้านสื่อการเรียนการสอนระดับปฐมวัย	3.97	0.58	มาก
4	ด้านการประเมินพัฒนาการระดับปฐมวัย	4.07	0.41	มาก
5	ด้านการนิเทศภายในระดับปฐมวัย	3.86	0.48	มาก
เฉลี่ยรวม		3.99	0.47	มาก
การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา				
1	กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	4.03	0.48	มาก
2	แผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา	3.93	0.41	มาก
3	การจัดระบบบริหารและสารสนเทศภายในสถานศึกษา	3.84	0.48	มาก

ตารางที่ 1

แสดงค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย กับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (ต่อ)

ด้านที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
4	ดำเนินการตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา	3.88	0.45	มาก
5	การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา	3.85	0.48	มาก
6	การประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	3.89	0.48	มาก
7	การจัดทำรายงานประจำปีของสถานศึกษา	3.93	0.50	มาก
8	การพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.91	0.51	มาก
เฉลี่ยรวม		3.91	0.47	มาก

n = 180

จากตารางที่ 1 การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ามี การปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ระดับปฐมวัย และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการนิเทศภายในระดับปฐมวัย ส่วนการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดระบบบริหารและสารสนเทศภายในสถานศึกษา

ตารางที่ 2

สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะของการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย	
ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
1. มีครูไม่ครบชั้นเรียน (29)	1. ควรสนับสนุนให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดกิจกรรมให้มากขึ้น (30)
2. โรงเรียนยังขาดการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง (24)	2. ควรเพิ่มอัตรากำลังครูให้ครบชั้นเรียน (25)
3. คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนน้อย (20)	3. ควรมีการผลิตสื่อนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน (12)

ตารางที่ 2

สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะของการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (ต่อ)

การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	
ปัญหา	ข้อเสนอแนะ
1. ระบบสารสนเทศไม่ครบถ้วน ขาดความต่อเนื่อง และยังไม่เป็นระบบ (21)	1. มีการจัดระบบการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดผู้รับผิดชอบงานโดยตรง (19)
2. ผู้ปกครอง และชุมชน ยังไม่เข้าใจ ไม่เห็นความสำคัญ และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา มาตรฐานการศึกษาน้อยมาก (15)	2. จัดประชุมเพื่อชี้แจงผู้ปกครอง และชุมชนให้เกิดความเข้าใจ ตระหนัก และเข้ามามี ส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐาน การศึกษาอย่างต่อเนื่อง (15)
3. คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมน้อย (12)	3. แต่งตั้งคณะกรรมการการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพ การศึกษา เพื่อทำการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา อย่างเป็นระบบ (9)

ตารางที่ 3

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

การบริหารงานวิชาการ ระดับปฐมวัย	การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา								รวม
	กำหนด มาตรฐาน การศึกษา	แผน พัฒนาการ จัด การศึกษา	การ จัดระบบ บริหาร และ สารสนเทศ ภายใน	ดำเนินการ ตาม แผนพัฒนา การจัด การศึกษา	การ ติดตาม ตรวจสอบ คุณภาพ การศึกษา	การประเมิน คุณภาพ ภายในตาม มาตรฐาน การศึกษา	การ จัดทำ รายงาน ประจำปี	การพัฒนา คุณภาพ การศึกษา อย่าง ต่อเนื่อง	
ด้านหลักสูตร และการ บริหารหลักสูตร	0.60 ^{**}	0.66 ^{**}	0.55 ^{**}	0.58 ^{**}	0.65 ^{**}	0.57 ^{**}	0.63 ^{**}	0.60 ^{**}	0.77 ^{**}
ด้านการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้	0.61 ^{**}	0.61 ^{**}	0.49 ^{**}	0.54 ^{**}	0.51 ^{**}	0.52 ^{**}	0.54 ^{**}	0.57 ^{**}	0.74 ^{**}
ด้านสื่อการเรียนการสอน	0.53 ^{**}	0.49 ^{**}	0.39 ^{**}	0.46 ^{**}	0.45 ^{**}	0.48 ^{**}	0.50 ^{**}	0.49 ^{**}	0.67 ^{**}
ด้านการประเมินพัฒนาการ	0.61 ^{**}	0.63 ^{**}	0.41 ^{**}	0.60 ^{**}	0.54 ^{**}	0.55 ^{**}	0.63 ^{**}	0.61 ^{**}	0.75 ^{**}
ด้านการนิเทศภายใน	0.54 ^{**}	0.58 ^{**}	0.50 ^{**}	0.54 ^{**}	0.60 ^{**}	0.47 ^{**}	0.57 ^{**}	0.55 ^{**}	0.73 ^{**}
ภาพรวม	0.79 ^{**}	0.79 ^{**}	0.69 ^{**}	0.75 ^{**}	0.76 ^{**}	0.73 ^{**}	0.79 ^{**}	0.78 ^{**}	0.78 ^{**}

^{**} มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 โดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูง ($r = 0.78$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ในรายด้านพบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงสุด คือ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยกับแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

อภิปรายผล

1. การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 ผลการวิจัยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาและข้อเสนอแนะที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอเพิ่มเติมว่า คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องประกอบอาชีพจึงไม่มีเวลาว่างพอที่จะให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน ประกอบกับผู้ปกครองและชุมชนบางส่วนยังขาดการรับรู้ข่าวสารจากทางโรงเรียนและขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6, 2557, 12-17) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพันธ์ เดชสวัสดิ์ (2552) ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนและชุมชนในการบริหารงานโรงเรียนบ้านสถานอำเภอกุขช้าง จังหวัดพะเยา ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนและชุมชนในการบริหารงานโรงเรียนโดยภาพรวมด้านวิชาการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย โดยกิจกรรม 3 อันดับแรกที่มีปัญหามากที่สุดในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการทำหลักสูตรของโรงเรียน รองลงมาได้แก่ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและอันดับสามได้แก่ การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทอดศักดิ์ จันเสวี (2549) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนเขตเทศบาลตำบลจอมทอง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พบว่า ผู้ปกครองมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยน้อยไปหามาก คือ (1) ร่วมเป็นคณะกรรมการในการจัดทำหลักสูตรของโรงเรียน (2) มีส่วนร่วมในการเลือกคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียน และ (3) ร่วมเป็นคณะกรรมการสมาคมผู้ปกครองและครูของโรงเรียน

2. การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 ผลการวิจัยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ จัดทำระบบบริหารและสารสนเทศด้านการบริหารวิชาการครบถ้วนเป็นปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาและข้อเสนอแนะที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอเพิ่มเติมว่าระบบสารสนเทศไม่ครบถ้วนขาดความต่อเนื่องและยังไม่เป็นระบบทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ทุรกันดาร ขาดผู้รับผิดชอบระบบสารสนเทศ ขาดความพร้อมในด้านความรู้ทักษะ และเวลาในการปฏิบัติงาน ระบบงานไม่ชัดเจนและมีความล่าช้าในการดำเนินงาน การไหลเวียนของข้อมูลไม่เป็นระบบ ไม่มีคณะทำงานรับผิดชอบโดยตรง การเก็บรักษาข้อมูลไม่เป็นระบบและโปรแกรมใช้ยาก (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่

เขต 6, 2557, 20-25) และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมัยศ ศษฤทธิ์ (2548) ศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารระบบสารสนเทศทางการศึกษากับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารระบบสารสนเทศทางการศึกษา โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาแต่ละขั้นตอน พบว่า ขั้นตอนการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศมีปัญหาการขาดการส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณหรือจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลและไม่มี การปรับ / แก้ไขข้อมูลสารสนเทศให้มีความถูกต้องและเป็นปัจจุบัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีวิน ทองศรี (2551) ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการดำเนินงานโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยน้อยไปหามาก คือ (1) การวิเคราะห์ข้อมูลและเก็บรักษาข้อมูลอย่างต่อเนื่อง (2) มีการวิเคราะห์ข้อมูลระบบสารสนเทศโรงเรียนและชุมชน เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจที่ชัดเจน และ (3) การจัดระบบตั้งแต่การเตรียมข้อมูล การประมวลผล และรายงานผลได้ในเวลาที่ทันเหตุการณ์

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์กันเชิงบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการประกันคุณภาพภายใน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 มีการวางแผนพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ และติดตามนิเทศตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6, 2557, 33-35) ทั้งนี้การบริหารงานวิชาการที่ดีจะต้องมีความสัมพันธ์ต่อการประกันคุณภาพการศึกษา เพราะเป็นการสร้างความมั่นใจว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้ ดังนั้น การบริหารงานวิชาการจะประสบผลสำเร็จอยู่ในระดับมาตรฐาน โรงเรียนจะต้องมีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาควบคู่ไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของธัญนันท์ พึ่งวงศ์ญาติ (2549) ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาแนวทางการปฏิบัติการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในระดับปฐมวัยที่มีคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2 ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการปฏิบัติการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในระดับปฐมวัยที่มีคุณภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ เขต 2 ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพภายใน 2) จัดประชุม หรือประชุมเชิงปฏิบัติการให้กับบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาให้เห็นความสำคัญของระบบการประกันคุณภาพภายใน 3) จัดระบบโครงสร้างองค์การเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 4) แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 5) กำหนดจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้บรรลุผลตามเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษา 6) ดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์โดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 7) จัดทำเครื่องมือประเมินผลตามมาตรฐานการศึกษา 8) เก็บรวบรวมข้อมูลตามแบบการประเมินมาตรฐานการศึกษา 9) นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด 10) นำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

สรุป

จากการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 จะเห็นว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานแสดงให้เห็นว่า ถ้าสถานศึกษามีการบริหารงานวิชาการที่ดีมีประสิทธิภาพก็ย่อมส่งผลให้ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาดีขึ้นตามไปด้วย แต่ก็ยังมีปัญหาเกี่ยวกับคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนน้อย และการจัดระบบสารสนเทศไม่ครบถ้วน ขาดความต่อเนื่องและยังไม่เป็นระบบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 ดังนี้

1. สถานศึกษาควรให้ความรู้แก่ผู้ปกครองและชุมชนในเรื่อง บทบาทการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยและการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยการจัดประชุม และควรมีการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2. สถานศึกษาควรมีการกำหนดนโยบายและแนวทางด้านการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของสถานศึกษาให้ชัดเจนตามภาระงานและสามารถนำไปสู่แนวทางการปฏิบัติได้ และควรพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการของสถานศึกษา

สำหรับข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไปมี ดังนี้

1. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมของครู ผู้ปกครองและชุมชนในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการกับระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6

2. ควรศึกษาการจัดการระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2551). **แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กมลภู ประเสริฐ. (2545). **การบริหารงานในสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ: เสริมสินพีรพรสซิสเท็ม.

ชีวิน ทองศรี. (2551). **การศึกษาการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุรินทร์**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .

เทอดศักดิ์ จันเสวี. (2549). **การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนเขต**

เทศบาลตำบลจอมทอง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ธัญนันท์ พึ่งวงศ์ญาติ. (2549). **การพัฒนาแนวทางการปฏิบัติการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในระดับปฐมวัยที่มีคุณภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประพันธ์ เดชสวรรค์. (2552). **การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนและชุมชนในการบริหารงานโรงเรียนบ้านสถาน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดพะเยา**. การศึกษาอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2543). **วิจัยทัศนการศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เอสอาร์พริ้นติ้ง.
- สมยศ คชฤทธิ์. (2548). **สภาพและปัญหาการบริหารระบบสารสนเทศทางการศึกษากับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบุรี เขต 1**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). **แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2547). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ครูสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6. (2557). **ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา**. [เอกสารอัดสำเนา].
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 6. (2557). **รายงานผลการนิเทศติดตามสถานศึกษา**. [เอกสารอัดสำเนา].
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2556). **แนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.